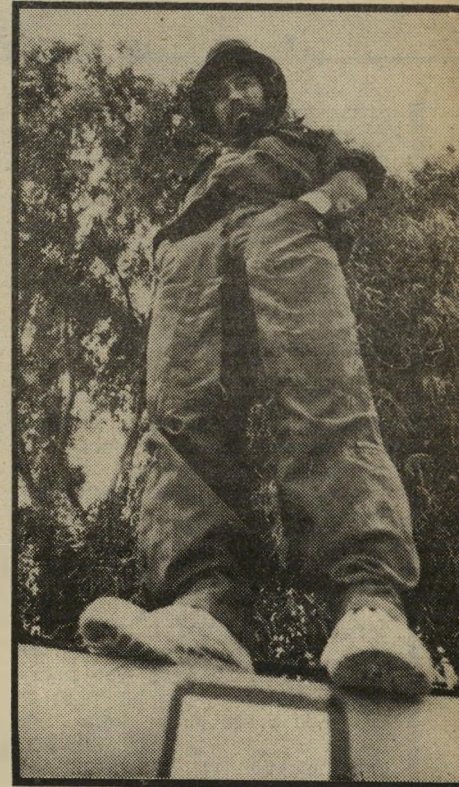

14.30. ההרעשה מתחילה. אנחנו נמצאים שוב על הצוק. המטוסים עדיין אינם מגיעים. זוהי הרעשה ארטילרית. צה"ל יורה על צור בתותחים מתנייעים ובמרגמות 160 מילימטר. המטוסים — חמישה או שישה פגזים בכל מטח, ניטחים בהפ"רשים של 10 דקות זה מזה. לפעמים אפי"ר של להבחין בפגיעה עצמה: הבוק עז על אחד הבניינים שלאורך החוף. פטריות לבינות ואפורות עולות מעל לעיר.

שני חיילים מצטרפים אלינו על הצוק. הם מתלוננים שניסו אותם. כמו הורגים. אף אחד לא אמר לאן הולכים ובשביל מה. הם כבר יומיים בשטח, מאז מוצאי שבת, ולא לקחו איתם, אפילו סבוניה.

הקרב על צור

● **יום השני, בית ח'זדה, 15.30.** אחרי המטחים הראשונים התחילו הכוחות לנוע מראס-אל-ביאדה. בדרך אנחנו חולפים על פני טורים אינסופיים של נגר מ"שים, טנקים, משאיות וג'יפים. החיילים רובצים ליד כליהרכב, רובם עוסקים בפתיחת קופסות-שימורים.

מצערה חייל צה"ל משקיף למצלמה מעל רכב משוריין. בעת המתנה ליציאה לשטח, ההמתנה נמשכה לעיתים שעות רבות.

ליד הכפר בית ח'זלה, בשדה פתוח שרי מגדלים בו מילונים, ניצבת סוללת מרג"מ מות 160 מילימטר. הם יורים על צור בזה אחר זה. הטווח הוא קצר — לא יותר מחמישה קילומטרים. מאחורינו וגם מצפון לנו אפשר לשמוע את תותחי 155 מילימטר. מימין לדרך בודקים חבלנים בית נטוש. אחד מהם יוצא מן הבית ובידו קלצ'ניקוב שמצא שם. צלמייהעיתונות מנסים לתפוס את המרגמות בדיוק בשעת היריה. הם מתלוננים שאינם מצליחים להתאים את עצמם לקצב המרגמות. זהו ירי לפי דרישה. מסביר אחד הרגמים, ועכשיו צריך לירות לפי דרישת הצ"למים.

עכשיו, ב-16.00 בדיוק מתחילה התקפת המטוסים על צור. המטוסים יורדים מי גבוה גבוה. מכיוון השמש במערב, וצור ללים על העיר. הפיטריות שהם מותירים אחריהם גבוהות וגדולות בהרבה מאלה של הארטילריה. "פיל הולך להרוג עכבר", אומר חייל אחד.

הקרב על צור

● **יום השני, בית ח'זדה, 16.15.** החיילים ממפקדת סוללת המרגמות רוצים שיצלמו גם אותם, ולא רק את הרגמים

התותחים והמרגמות יורים. הכביש רועד, עימו גם החיפושית. נדמה שהרעש בא מלמטה, והוא דומה מאוד לקול שמשמיע תקר בצמיג. אחרי זמן-מה מתחילים להתרבל, וכמעט שאין מבחינים עוד בקול היריות.

הקרב על צור

● **יום השני, ראשידייה, 17.00.** אנחנו ממשיכים לחלוף על-פני הנגמ"שים והטנקים, החונים לצד הכביש. בשדה, מול הנגמ"שים, יושבים כמה מאות פלסטינים.

לאן ללכת?

הנערות הפליטות שגורשו ממחנה הפליטים בראשידייה יושבות ב"שדה ליד המחנה, וחורות אם הן יכולות לשוב לבתיהן. במשך

זמן רב ישבו הפליטים בשדה, מנסים למצוא מיסתור מהשמש, והתבוננו בפחד בחיילי צה"ל שחנו מולם, לאורך הדרך אל צור. אף אחד בקרב מפקדי צה"ל לא ידע כיצד לנהוג בפליטים שעזבו.

אלה הם דיירי מחנה הפליטים בראשידייה. עכשיו הם פליטים פעם נוספת. שוב סיל"קו אותם מבתיהם. הם חוששים שלא יהיה להם להיכן לחזור. הילדים בוכים. הם רעבים. החיילים נותנים לנו רשימות של ד"שים. המטוסים ממשיכים "לרדת" על צור. גם הארטילריה מחישה את קצבי הירי. כנראה רוצים לכבוש את צור לפני שתרד החשיכה. "תלכי לצלם בקיבוץ ברעם!" צועק מישהו על הצלמת. "שם האמהות בוכות בתוך המיקלט". כאן — בחוף! משיב מישהו.

בפעולה. הם תוהים בקול רם, מדוע רואים בסביבה רק צוותי-טלויזיה זרים, ומלבד צוות העולם הזה, לא ראו כלל עיתונאים ישראלים. "הפיונים לא מעניינים אותם, הם יושבים ליד הגנראלים", אומר אחד החיילים.

הקרב על צור

● **יום השני, בדרך צפונה, 16.30.**

ארכיסקטורה חיילי צה"ל בגי"פ על רקע מיבנה בעל ארכיטקטורה מוסלמית אופיינית בלבנון. רבים מהבתים בכפרים שאליהם הגיע צה"ל היו נטושים. החושבים ברחו לפני שהצבא נכנס לכפרים. על הבתים הונפו דגלים לבנים.

מנק על וולוו מכונית וולוו שכורה של צלם רשת הטלויזיה ויזניה, סלי גודר, נמחצה והוצאה מכלל שימוש על-ידי טנק שעבר בכפר גימישיט, שם חנתה. עשרות מכוניות נפגעו בלבנון בצורה דומה.